

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih PD Kočevje v letu 2018

13. 1. 2018

Veliki vrh v pogorju Košute

Zbrala se je dobra, homogena skupina, ki je bila pripravljena osvojiti Veliki vrh v pogorju Košute in uživati v snežnih razmerah. Vožnja nam je hitro minila in že smo se v Naklem pozdravili z našimi prijatelji Pd Križe, Francijem in Ludvikom, ki sta se nam pridružila v naši zimski turi. Pot do Doma na Kofcah je dobesedno hitro minila, saj smo hiteli iskati sneg, ki ga na Kočevskem nekateri kar pogrešamo. Kratka pavza, komplet zimska oprema in že je ena skupina krenila na pot proti vrhu, ki se je skrival v megli. Druga skupinica pa je imela teoretično in tudi praktično zimsko turico do podnožja Kofca gora ter do planine Šija in nazaj. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno. Še posebno skupini, ki je šla na vrh in se je morala, zaradi goste megle in vetra obrniti z grebena in vrniti v Dom. Vendar to ni pokvarilo dobrega vzdušja in nasmejani smo se vrnili v dolino. Obiskali smo še naše prijatelje v Koči na Gozdu, kjer je prijetno dišalo....

Štefka Ule

10. 3. 2018

Redni letni zbor GS in VGN na Dolenjskem

V soboto, 10.3.2018 je bil za dolenjsko planinsko naravovarstvo velik in pomemben dan. Komisija za varstvo gorske narave pri UO PZS se je namreč odločila, da bo njen redni letni zbor na Dolenjskem. S tem je počastila delo Odbora za varstvo gorske narave pri MDO Dolenjske in Bele krajine in izkazala priznanje njenemu delu. Dogodek se je odvijal na Centru biotehnik in turizma na Sevnem v Novem mestu.

V dopoldanskem delu se je odvijalo licenčno izpopolnjevanje Varuhov gorske narave z dvema kvalitetnima predavanjema. Prisotna je bila tudi načelnica KVG N Irena Mrak. Sledil je tematski pohod na Trško Goro, ki ga je vodila vodja odbora za Dolenjsko in Belo krajino Rozalija Skobe. Udeležilo se ga je kar 56 GS in VGN iz cele Slovenije.

Sledilo je kosilo. Po kosilu, ob 15.00 uri, pa se je začel redni letni zbor GS in VGN. »Dvorana je pokala po šivih« so zapisali na spletni strani PZS in KVG N. Zbora se je udeležilo kar 58 delegatov iz različnih PD. Naša društva so bila prisotna skoraj vsa, poleg delegatov pa še veliko GS in VGN ter mladi GS te šole, smer naravovarstveni tehnik, s svojo mentorico Andrejo Bartolj Bele. Največjo čast nam je izkazal predsednik PZS Bojan Rotovnik s svojo navzočnostjo in govorom, v katerem je poudaril pomen varstva gorske narave v PZS. Na zboru smo izbrali novo vodstvo KVG N. Marjan Denša, član PD Nazarje, je kot novoizvoljeni načelnik predstavil načrt dela za naslednje obdobje. Podeljena pa so bila tudi priznanja dr. Angele Piskernik za uspešno delo na področju varstva gorske narave.

Zahvaljujem se vodstvu šole, prijaznemu osebju šole in vsem prisotnim GS in VGN ter predsednikom naših PD za podporo, da je ta dogodek uspel. Zahvaljujem se tudi KVG N UO PZS za izkazano čast in zaupanje. Vse pa je potekalo v delovnem in sproščenem vzdušju, kar pomeni, da delamo prav in dobro v korist narave.

Vodja OVG N za Dol. in B. k. Rozalija Skobe

24. 3. 2018

Notranjski Snežnik

No, pa smo speljali. Zimski pohod na Notranjski Snežnik. Zbralo se nas je nekaj manj, kot prejšnji teden. Nič zato, bili smo dobro razpoloženi in pripravljeni, da se podamo v našo avanturo. Vožnja nam je hitro minila in že smo srkali vroč čaj na Sviščakah. Prijazna oskrbnika sta nam podala nekaj informacij in kmalu smo se podali našemu cilju nasproti.

Vreme je bilo čisto snežniško, malo sonca, več oblakov in veliko vetra. Okrog nas pa sneg, še več snega, tik pod vrhom pa ledene zaplate. Srečno smo prisopihali na vrh, se veselo slikali in hitro skrili v toplo zavetje koč. Urica je ob veselem klepetu hitro minila in že dereze na čevlje ter previden spust v dolino. Sonce se je prikazalo izza oblakov in nas nežno pobožalo po licih, vendar le za kratek čas. Hoja navzdol nam je hitro minila. V Planinskem domu na Sviščakah smo si enotno naročili njihovo specialiteto - njoke z golažem in se dobro podprli.

Preživeli smo lepo, sneženo soboto.

7. 4. 2018

Furlanova pot na Gradiško turo

V soboto, 07.04.2018, smo se udeleženci PD Kočevje in PD Ribnica podali na skupno turo po Furlanovi poti na Gradiško turo. Zbralo se nas je 19. Pot je zelo primerna za pomladno razgibavanje in obujanje med dolgo zimo pozabljenih prijemov v skali in na jeklenici. Takšno uvajanje je zelo dobrodošlo pred poletno sezono v visokogorju, kar smo s pridom izkoristili.

Dan se je začel že precej zgodaj na AP v Kočevju, nadaljeval se je s pobiranjem udeležencev ob poti do izhodišča, postankom za jutranjo kavo v Cerknici, in že smo praznili prtijažnik busa na parkirišču ob izhodišču. Tam se nam je pridružila še skupina šestih članov PD Kočevje, ki so na izhodišče prispeli z lastni prevozom, saj so se zaradi časovne stiske predčasno vrnili domov.

Pot smo začeli v kampu Tura nad Gradiščem pri Vipavi, kjer smo se na prijetnem travniku pripravili na vzpon po zavarovani poti. Razdelili smo se v par skupinic, da je bilo med vsakim vodnikom optimalno število udeležencev, za primer, če bi kdo rabil pomoč pri iskanju stopa ali oprimka med napredovanjem. Krenili smo do vstopa v steno in se brez večjih nevšečnosti vzpeli do Trikota, kjer smo imeli prvi postanek. Po krajšem postanku smo pot nadaljevali do vrha Gradiške ture, ker smo imeli daljši postanek za malico. Tu nas je zapustila skupina šestih, ki je po poti vzpona sestopila z vrha, na Trikotu pa do izhodišča ubrala lažjo zavarovano pot. Preostali pa smo se z vrha Gradiške ture v prijetnem sončnem in hladnem pomladnem vremenu preko cvetočih travnikov in kljub pomladnemu datumu še vedno golih gozdov napotili do Furlanovega zavetišča pri Abramcu, kjer smo imeli daljši postanek, na izhodišče pa smo sestopili po lahki poti ter se povzpeli še na Plaz, od koder je imeniten razgled na celotno Vipavsko dolino. Polni vtisov smo prispeli do našega izhodišča v kampu Tura, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je med potjo domov odpeljal v prijetno gostilno, kjer so poskrbeli, da smo se domov vrnili zelo zadovoljni.

Simon Figar

27. in 28. 4. 2018

Srednji in Južni Velebit

Ob 5. uri zjutraj je imela skupina zbor na avtobusni postaji. Zbralo se nas je 36, dveh udeležencev ni bilo, zato smo počakali še 15 min. in se nato odpeljali proti mp Vinica in naprej proti Gospiču in na prelaz Baške Oštarije v Velebitu. Tu smo se dobili z lokalnim vodnikom Brankom Paparičem iz Raba, s katerim smo dogovorili še zadnje podrobnosti. Udeležencem so bile dodeljene sobe, oziroma postelje, kjer smo se pripravili na turo in odložili odvečno prtljago. 8 udeležencev je imelo spanje v prikupnih hišicah (zemljankah) v novo odprtem kampu Velebit.

Z avtobusom smo se odpeljali do izhodišča 4 km v smeri Like do parkirišča Takalica (950 mnm). Tu sta se nam pridružila zamudnika, ki sta se za nami pripeljala z lastnim prevozom. Vključili smo ju v skupino in po uvodnem nagovoru ob 10 uri krenili skozi bukov gozd proti Sedikovcu. Čez približno eno uro smo prišli na greben in po njem še pol ure do vrha Velikega Sadikovac (1286 mnm). Na tem mestu se je skupina razdelila. 10 nekoliko slabših pohodnikov je ostala še nekaj časa na travnih vesinah pod vrhom, 28 pa jih je nadaljevalo proti Veliki in Mali Konjevači. Od manjše skupine so se štirje povzpeli na bližnje Malo Brdo (1121 mnm), ostali so počakali. Po približno 2 urah se je skupina odpravila po isti poti nazaj in prišla na izhodišče ob 15:30 uri.

Močnejša skupina je nadaljevala pot, se spustila v Petrov Dolac in se nato dvignila najprej na Malo Konjevačo (1339 mnm) in nato na Veliko Konjevačo (1381 mnm). Sledil je spust do magistralne ceste in povratek z avtobusom v hostel, kamor je skupina prišla ob 18 uri. Sledila je večerja in spanje v hostlu in kampu.

Vstajanje v hostlu in apartmajih Baške Oštarije je bilo ob 7 uri, ko je bil tudi zajtrk. Ob 8. uri smo z avtobusom krenili do 2 km oddaljenega Stupačinova na 978 m nad morjem. Od tu smo krenili po planinski poti pod samimi stenami Dabarskih kukova. Deloma je šla steza skozi bukov gozd nato pa med stenami in prelazi do pod stene Kize na nadmorski višini 1274 m). Na vrh Kize je sledilo lažje plezanje po suhi in čvrsti skali. Zaradi izpostavljenosti je del skupine ostal na vznožju (kjer je tudi žig za Kizo), večji del pa se je povzpel na vrh. Tu je bil tudi čas za počitek in malico. Sledil je povratek pod Žutim kukom in po kršju na travnike Baških Oštarij in do avtobusa kamor smo prispeli okoli 12 ure. Ob 12:30 uri smo se vrnili na parkirišče hostla, kjer smo se poslovili od vodnika Branka, sami pa nadaljevali pot z avtobusom proti Senju. Tu smo si ogledali trdnjavo Nehaj, mestno središče, si vzeli čas za kosilo in se ob 18 uri odpravili proti Kočevju.

Milan Mlakar

19. 5. 2018

Prva delovna akcija markacistov MDO Dolenjske in Bele krajine v letu 2018

Na zboru markacistov našega MDO, ki ga je letos februarja gostilo planinsko društvo Šentrupert, smo se domenili, da bo prva delovna akcija na Kočevskem. Zaradi katastrofalnih razmer na poteh po vetrolomu smo potrebovali večje število markacistov za delo.

Na delovno akcijo 19. 5. 2018 je prišlo 36 markacistov iz šestih društev; PD Krka Novo mesto, PD Semič, Pohodniško društvo NM, PD Črnomelj, PD Šentjernej in PD Kočevje.

Načelnik markacistov MDO Mladen Živković in predsednik PD Kočevje Milan Mlakar sta pozdravila markaciste in tudi ostale prisotne. Zahvalila sta se za tako veliko udeležbo na akciji in pred vsem opozorila na pomen varnosti pri delu.

Razdelili smo se v osem skupin, v vsaki je bila vsaj ena motorna žaga. Seveda smo se v pripravi na akcijo pogovarjali z revirnimi gozdarji, kaj lahko in kje.

Na razpolago smo imeli dva kombija in pa prevoz z osebnimi avtomobili. Čistili in markirali smo na odsekih: Slovenski vrh - Jasnica in Slovenski vrh - Slovenska vas (2 ekipi). Goteniški snežnik - Medvednjak in Goreniški snežnik - Taborska stena (2 ekipi). Koče - kočča PD Kočevje, Pri Jelenovem studencu (1 ekipa). Koča PD mimo Ledene jame čez Tiho dolino (1 ekipa). Štalcerji - Livoldski vrh - kočča PD (1 ekipa). Popravilo stopnic na Fridrihštajnu (1 ekipa).

Akcija je trajala 8 ur. V veliko veselje vseh se je končala brez nezgod v koči pri Jelenovem studencu ob kozarčku, dobrem bograču in jabolčnem zavitku. Malo smo še poklepetali o novem datumu za akcijo, ki je že 9. 6. 2018.

Srečno načelnik markacistov PD Kočevje

Stane Vidovič

18. 6. 2018

Srečanje planincev na Rogli

14 planincev PD Kočevje se je ob šesti uri z avtobusom odpeljalo na Roglo, natančneje do doma na Pesku. Od tam naprej smo se peš odpravili po markirani poti do razglednega stolpa na Rogli. Ob prihodu do stolpa smo se eni povzpeli na vrh in si ogledali samo Roglo in okolico, ostali pa so si vzeli pavzo pod stolpom. Pot nas je peljala naprej do samega cilja na Rogli, kjer smo se udeležili srečanja slovenskih planincev na Rogli. Sledila je proslava z praporščaki in na koncu še zabava. Domov smo se vrnili v večernih urah, nasmejanih in zadovoljnih obrazov.

Peter Poje

21. 8. 2018

Novo pred Kočo pri Jelenovem studencu

Kot verjetno veste, nam je zimsko neurje podrlo drevesa na naša igrala in jih močno poškodovala. Na upravnem odboru smo se odločili, da bomo postavili nova igrala, stara po popravili in jih vkomponirali med ostala. Pred postavitvijo igral pa je bilo potrebno opraviti zemeljska dela in pripraviti teren, da bo vse kot je po predpisih. Dela so bila opravljena pod vodstvom našega Željka, s pomočjo mehanizacije Barič in članov društva. V torek, 21. 8. 2018 pa sta prišla monterja iz podjetja MedijaLES in v dobrih 4 urah postavila igrala.

Milan Mlakar

9. 9. 2018

Postavitev opozorilnih tabel

Članom PD Kočevje se zahvaljujem za opravljeno delo, postavitev opozorilnih tabel. Premestitev tabel smo že vključili v ustrezne evidence - kataster gozdnih cest.

Enako se zahvaljujem tudi za postavitev lesene ograje pred Breznom nad zajetjem nad Livoldom.

Postavitev ograje je bila tudi del prispevka objavljenega na RTV SLO1 v oddaji Slovenska kronika (2. 10. 2018) kot del prizadevanj za izboljšanje stanja kraškega podzemlja na Kočevskem.

Tina Kotnik

16. 9. 2018

Zahodne Julijske Alpe

Letošnji 12. skupni pohod obeh društev, ki je potekal 16. septembra 2018 v organizaciji PD Kočevje, nas je popeljal v Zahodne Julijske Alpe. Skupno se nas je iz obeh društev zbralo petindvajset udeležencev z vodniki PZS, ki smo se v dveh skupinah povzpeli na 2.420 metrov visoki Špik Hude police. Naša prevoza sta nas pripeljala na planino Pecol, od tam pa smo se skupaj povzpeli do kočice Rifugio di Brazza. Od kočice smo pot proti našemu vrhu nadaljevali v dveh skupinah. Skupina B se je po daljšem postanku v koči na vrh Špika Hude police povzpela po lahki poti s številnimi serpentinami. Skupina A pa se je prek prostranih travnikov planine Pecol pod ostenjem Montaža napotila proti sedlu Forca dei Disteis, kjer nas je pozdravila kozorogova družinica. Nadelo smo si tehnično opremo in se s sedla prek melišča začeli vzpenjati po običajni poti na Montaž. Nekoliko pred začetkom Pipanove lestve smo se usmerili desno na Pot Leva. Zavarovana pot nas je vodila po prepadnih policah, po katerih smo prečili pobočja Špika nad Plazom v smeri na vzhod. Na poti smo premagali nekaj strmih skokov, prav tako strmo, skoraj čisto navpično smo se spustili v Škrbino nad Cijanerico, od tam pa je sledil še izpostavljen, zavarovan vzpon po zahodnem ostenju Špika Hude police in po vertikalni, približno desetmetrski visoki žični lestvi dalje proti vršnemu delu gore, kjer smo prečili manj zahtevna travnata pobočja. Od tu smo v nekaj minutah po lahki poti dosegli vrh Špika Hude police. Naužili smo se razgledov, sonca, dobre malice, nato pa do kočice Rifugio di Brazza in do našega parkirišča na Pecolu sestopili po lahki poti. Za nami je bil čudovit dan. Lepa hvala udeležencem obeh društev za udeležbo na pohodu in za zaupanje, ter vsem pomočnikom za sodelovanje pri organizaciji in izvedbi pohoda.

Simon Figar

18. 11. 2018

Pohod po Vertovčevih poteh

Letos smo se udeležili že 18. pohoda po Vertovčevih poteh, ki je potekal, v krasnem, sončnem vremenu in vipavsko burjo, v nedeljo 18.11.2018. Pot nas je vodila po Vipavskih gričih skozi vipavske vasi, kjer je delal in živel duhovnik Matija Vertovec, strokovni pisec in učitelj vipavskih vinogradnikov. Prvi je v slovenskem jeziku pisal o vinogradništvu, vinarstvu in kletarstvu, leta 1844 pa je izdal knjigo Vinoreja, katere ponatis smo lahko kupili v spominski sobi v Šmarjah.

Na avtobusni postaji se nas je zbralo samo dvanajst. Verjetno je bil ne udeležbe glavni razlog, napoved močne burje na Primorskem. Nas pa ni prestrašila in ni nam bilo žal. Skupina je bila homogena, tako v hoji, kot v željah in potrebah. Res nas je na določenih delih vipavska burja prepihala skoraj do kosti, vendar je prijetno sonce, razgledi, dobra volja izničila neprijetne občutke.

Iz vasi Ustje je vodila kar strma pot skozi Dolenje v Planino, kjer je Matija Vertovec služboval. Tu smo si privoščili postanek in okusili dobre sendviče s pršutom. Le ta ima čisto drugačen okus, boljši kot tisti iz trgovin. Preko Jakulin, kjer je bil rojen in smo si ogledali hram ter okusili dobro primorsko vino, smo prispeli do Šmarij. Domačini so se potrudili s toplim obrokom in že nas je pot vodila nazaj skozi Vrtovče in Tevče na izhodišče na Ustjah. Povzpeli smo se tudi na njihov najvišji vrh, Ostri vrh, kjer se nam je odprl čudovit pogled na vso Vipavsko dolino. Ob koncu pohoda je bila v vasi Ustje organizirana kmečka tržnica z lokalnimi produkti od katerih smo se, kljub burji, težko ločili. Preživeli smo čudovit, sončen, pozno jesenski dan in se v večernih urah, vrnili v hladno, megleno Kočevje.

Štefka Ule

15. 12. 2018

Berem gore

Tudi v Mladinskem odseku PD Kočevje so se odločili, da se pridružijo vse slovenski akciji »Berem gore«, ki poteka v okviru mednarodnega dneva gora, ki ga sicer praznujemo 11. decembra. Mladi planinci so se skupaj z vodniki in mentorji zbrali 15. decembra ob 9. uri v Podgorski ulici. Zbralo se je približno 60 otrok v starosti od 6. do 15. leta, ki so se po starostnih skupinah odpravili po zasneženi Kalanovi poti do Koče pri Jelenovem studencu. Tu jih je pričakal oskrbnik Jani in jim ponudil topel čaj, ki so ga z veseljem popili. V posebni sobi so še nekoliko povadili in ob 12. uri pričeli s programom v gostinski sobi koč.

Moderatorica Tinkara Hodnik je podala kratek uvod, nakar je zaprosila predsednika društva Milana Mlakarja, da spregovori par besed. Predsednik je izpostavil predvsem zagnanost otrok in spremljevalcev, ki so se kljub snegu in mrazu v velikem številu odločili, da gredo peš do koč in izpeljejo pripravljeni program. Zaželel jim je uspešno delo še v naprej in srečen povratek v dolino.

V nadaljevanju so otroci brali odlomke iz literature naših piscev, ki so pisali o gorah, popestrila pa sta jih s svojimi glasbenimi vložki harmonikar in saksofonist.

Nastopali so Gal Kljun (saksofon), Erik Vidic (harmonika), Aljoša Jurič, Stela Poje, Lana Štimac, Lana Režonja in Gabrijela Vukan.

Hvala Tinkari Hodnik, ki je pripravila in vodila dogodek, hvala otrokom za čarobno vzdušje, ki so ga pripravili v koči in seveda zahvala vsem vodnikom in mentorjem, ki se skozi leto trudijo z mladimi planinci na vseh pohodih in ostalih prireditvah.

Milan Mlakar